

[Holger K. Nielsen]

taktiske hensyn, så kunne man måske forvente, at en fungerende formand for den konservative folketingsgruppe dokumenterede bare minimalt den påstand. Hvad er det for partitaktiske hensyn, vi tager i det her? Jeg kan sige, at vi er det eneste parti her i Folketinget, som før folkeafstemningen fremlagde et papir på, hvad der skulle ske efter et dansk nej. Ingen andre gjorde det. Vi anbefalede andre partier at gøre det, men ingen gjorde det. Vi er det eneste parti, der over for vælgerne sagde, hvad vi mente der skulle ske ved et dansk nej. Og det står vi da ved, hr. Grove. Vi er faktisk et parti, der står ved det, vi siger til vælgerne. Og derfor skal hr. Grove ikke tro, at han kan få mig ind i et eller andet taktisk spil, hvor vi skal til at tilpasse os det, hr. Grove mener der skal igennem. Vi er ikke forpligtet i forhold til hr. Grove. Vi er forpligtet i forhold til det folkeafstemningsresultat, vi fik den 2. juni, og dér kan jeg sige til hr. Grove, at det, vi sagde til vælgerne før den 2. juni, det tager vi ganske, ganske alvorligt. Det var det, jeg mente, da jeg i min tale før sagde, at vi har en moralsk forpligtelse i forhold til den 2. juni, og det har intet som helst at gøre med partitaktik eller noget som helst andet. Det her siger mere om den måde, De Konservative tænker på, end den måde, som vi i SF tænker på.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Grove for en kort bemærkning, og så er vi vel ved at være derhenne, at den næste ordfører bør have ordet.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Må jeg først slå fast, at vi alle er moralsk forpligtede af folkeafstemningen, det er der ingen tvivl om, og vi føler os mindst lige så meget forpligtede af den folkeafstemning, som SF gør.

Når jeg har taget den diskussion op, er det, fordi hr. Holger K. Nielsen indledte med at sige, at regeringen og jupartierne ikke tager det højtideligt; det gør vi selvfølgelig. Jeg sagde så, at jeg håber, at hr. Holger K. Nielsen og hans parti ikke vil udnytte det partitaktisk; det har jeg nu fået hr. Holger K. Niensens tilsagn om at man ikke vil, og det vil vi så huske i de fremtidige forhandlinger. Det er det, det drejer sig om.

Pia Kjærsgaard (FP):

Der er så mange, der har rost statsministeren for åbningstalen, så det vil jeg ikke gøre. Jeg synes, den var meget tynd, hvis man ser efter et konkret indhold.

Naturligvis var talen fuld af løfter – sådan mener statsministeren det skal være – og ikke mindst løse tanker, men rent faktisk er der hele vejen igennem tale om visioner, som er gemt i skyggerne af flotte og svulstige ord, ikke mindst om skattelettelser endnu en gang. Hvordan alle de fine løfter skal blive til noget, står imidlertid hen i det uvisse, løfterne mangler fuldstændigt den troværdighed, som man burde kunne forvente af landets statsminister. I stedet måtte vi opleve en tale, der skulle behage Socialdemokratiet, SF og De Radikale. Talen udvandede helt, hvad man måtte forvente af en borgerlig statsminister.

I dette års såkaldte visioner fra regeringen – visioner, der mest af alt minder om stillbilleder fra en dårlig sort-hvid film – spiller man endnu en gang ud med de velkendte øgede offentlige investeringer. Man vil så forfærdelig gerne, siger man, genskabe fuld beskæftigelse. Der er selvfølgelig ikke nogen, der kan fortælle, hvornår der sidst har været fuld beskæftigelse i Danmark, men der ligger en klar undertone af, at det er Socialdemokratiets skyld, at den ikke længere eksisterer. Det er dog en kendsgerning – en sørgelig kendsgerning, som vi i Fremskridtspartiet beklager – at arbejdsløsheden er steget konstant under de såkaldt borgerlige regeringer og nu har nået endnu en rekord, og selvfølgelig er det gået sådan, når de forskellige regeringer under ledelse af statsminister Poul Schlüter er fortsat med den socialdemokratiske politiks virkemidler.

Den danske befolkning har i de sidste 10 år måttet lægge øre til, at nu kommer opsvinget snart, og vi har ventet og ventet og ventet. Derfor fik jeg den idé, at det måske kunne lade sig gøre, at vi ansvarlige politikere, mens vi venter på opsvinget, gør en virkelig indsats for at få reduceret de offentlige udgifters fortsatte himmelflugt. Måske ville det være en god idé, at Danmark kom på samme kur, som Færøerne netop er blevet sat på; der skal kort og godt være balance mellem udgifter og indtægter. Men det vil selvfølgelig være upopulært hos hovedparten af partierne herinde.